

[Ministeren for Grønland.]

i landet i den udstrækning, den ikke kan gennemføres i Grønland, og her kan der — det skal også med ind i billedet — med den særlige baggrund, de grønlandske elever har, næppe blive tale om at sprede børnene i de danske skoler, og derfor kan der blive stillet krav om, at der skal oprettes særlige centralkostskoleafdelinger. Det vil betyde øgede driftsomkostninger for det grønlandske skolevæsen. Man kan måske leje en skole til dette særlige formål, det tør jeg ikke have nogen mening om i dette øjeblik.

Så kunne man rejse spørgsmålet: ja men kan man så ikke forcere skolebyggeriet i Grønland? Jo, men det måtte i så fald ske ved at retardere på andre byggeområder. Det er det ikke muligt at sige noget om i øjeblikket, men også her gælder det, at selv om det ikke er et teknisk spørgsmål, altså et kapacitetsproblem, er det i hvert fald et bevillingsspørgsmål ud over de allerede fastlagte rammer. Det synes jeg jeg må gøre opmærksom på, når der skal tages stilling til dette. Man kan vedtage en lov, men for at føre den ud i livet må visse forudsætninger være til stede; i dette tilfælde gælder det personale, det gælder boliger til personalet, og det gælder naturligvis først og sidst skolelokaler.

Flere af talerne, hr. Dupont, hr. Rosing og vel navnlig hr. Fuglsang-Damgaard, rejste et andet spørgsmål, der har været berørt under udvalgsarbejdet, spørgsmålet om at gøre lærerfaget mere attraktivt for unge grønlandere. Det kan dreje sig om forholdene omkring uddannelsen, der vel nok hænger sammen med spørgsmålet om at komme herved så tidligt som muligt; det spiller en meget stor rolle, og det er vel det, der gør uddannelsen ved det grønlandske seminarium mindre attraktiv, fordi man ikke starter med straks at rejse herved som ved andre videregående uddannelser. Men det hænger også sammen med aflønningen af den kategori af lærere, der kan undervise i grønlandsk. Jeg vil gerne i forbindelse med omtalen af lærerne takke hr. Dupont for de anerkendende ord om lærerpersonalet og dets indsats, ord, som jeg tror vi alle deler. Selv om disse spørgsmål ikke direkte vedrører skoleloven, så må de faldne udtalelser, også denne anerkendelse, give anledning til alvorligt at overveje, om vi her

kan finde en form, der ikke indebærer konsekvenser på andre områder. Også jeg er i hvert fald ligesom hr. Fuglsang-Damgaard stærkt interesseret i en løsning på dette som på alle andre områder.

Jeg tror, jeg kan sige, at spørgsmålet om det grønlandske modersmål vil få en central placering i det forestående udvalgsarbejde, så meget mere som det vel nok var et af de problemer, der, således som jeg allerede har været inde på, var årsag til, at udvalget ikke skønnede, at man kunne gøre sit arbejde færdigt, før man havde set nærmere på forholdene. Og jeg vil gerne ligesom hr. Dupont understrege, at grønlandsk har en klar placering i det foreliggende lovforslag, men også, at lovforslaget er udtryk for en erkendelse af, at vejen til en videre uddannelse må gå over det danske sprog; det er den eneste mulighed for at gennemføre såvel en praktisk som en teoretisk uddannelse. Jeg vil tro, at der bør være en klar forståelse af, en erkendelse af, at det har været baggrunden for den politiske afgørelse, som det grønlandske landsråd har truffet.

Derfor vil jeg endnu en gang understrege, at lovforslaget heller ikke nævner, hvilket af de to sprog der skal være undervisningsprog. Det gives der lokal mulighed for at vurdere ud fra de foreliggende pædagogisk-praktiske forudsætninger, ikke mindst under hensyntagen til, i hvilken udstrækning man lokalt kan løse opgaven, og det er jo temmelig afgørende. Havde vi ikke mangel på kvalificerede lærere i Grønland, så havde problemet om det sprogmæssige område ikke foreligget i den udformning, debatten her har givet det. Men jeg vil udtale håbet om at det må lykkes at nå til enighed under et kommende udvalgsarbejde, som alle er enige om skal tage alle tænkelige hensyn til Grønlands sprog og kultur, til den grønlandske skole og til dem, der skal arbejde med problemerne.

Holger Hansen: Ja, jeg skal ikke tage nogen debat op om sprogproblemerne, dem kommer vi jo til, som ministeren meget rigtigt fremhævede for et øjeblik siden, men ministeren kom med to udtalelser, som jeg bliver nødt til at knytte en kommentar til.

Jeg tror nok, jeg refererer indholdet rigtigt, når jeg anfører, at ministeren for et